

Svoji neschopnost už neokecáte, pane premiére.

Poláci nás předechnali i ve výši mezd

Otázka českých versus polských platů letos výrazně rezonuje veřejným prostorem a mnohdy ani ekonomové nemohou najít shodu na tom, zda nám náš soused v životní úrovni skutečně tolik uniká. Čím dál více dat ale odhaluje krutou realitu, která je zároveň vysvědčením Fialovy pravicové vlády. Polsko díky velké zemědělské ploše a snížené sazbě DPH na potraviny stále patří mezi země s nejlevnějšími potravinami v Evropské unii. Ceny energií za druhé pololetí loňského roku v rámci česko-polského srovnání vyprávějí také poměrně jasný příběh. Zatímco Češi s cenou 8,24 Kč za kilowatthodinu platí dle Eurostatu v přepočtu na kupní sílu za energie stále nejvíc v EU, v Polsku byla kilowatthodina o dvě koruny levnější. Spornou tak dlouho zůstávala otázka platů, kde se srovnání ještě loni lišilo dle metodiky výpočtu. Aktuální trend je však zcela patrný. Polská ekonomika v letech 2023-2025 vykazuje výrazně rychlejší nominální i reálný růst mezd ve srovnání s Českou republikou díky mzdové a sociální politice vlády a vyššímu přílivu investic.

»Polsko se z pandemického šoku a následné energetické krize zotavilo rychleji,« uvedl M. Španěl, datový analytik portálu JenPráce.cz. Oficiální data o ČSÚ ukazují 7,1% nominální nárůst průměrných hrubých měsíčních mezd v roce 2024, v Polsku podle Eurostatu došlo k podstatnému zvýšení průměrné hodinové mzdy o 19 % meziročně v roce 2024, což představuje nejrychlejší růst mezd v celé Evropské unii. Výrazně vyšší reálný růst mezd v Polsku naznačuje podstatně silnější nárůst kupní síly polských domácností ve srovnání s českými. To se přímo promítá do zlepšené životní úrovně.

Klíčovým faktorem zrychleného růstu mezd v Polsku je přitom jeho agresivní politika minimální mzdy. Minimální mzda v Polsku zaznamenala podstatné nárůsty: +17,83 % v lednu 2024, následované dalším zvýšením v červenci 2024, což znamenalo 19,44% meziroční nárůst. V lednu 2025 se minimální mzda znovu zvýšila o 8,5 %. Tyto podstatné nárůsty přímo tlačí na mzdy v nižších platových kategoriích a mají dominový efekt na celkovou strukturu mezd v ekonomice. Díky tomu nyní průměrná polská rodina vydělá ročně o tisíc eur více než česká, z toho odvede výrazně méně na daních a v obchodech si koupí o pětinu levnější potraviny.

Fialovy fantasmagorie o německých platech se tak snaží zakrýt drsnou realitu České republiky zhuntované téměř čtyřmi lety vlády pětidemolice. Realitu, ve které nejen, že nedoháníme Západ, ale ve které nám v životní úrovni utíkají i země na východ od nás. Abychom tento trend zvrátili, je zcela nezbytné říct v říjnu stranám pětidemolice co nejdůrazněji Stačilo!

U cen potravin, nebo přesněji řečeno u toho, jaké pohádky se nám před volbami ještě budou snažit zástupci vládních stran namluvit, se ještě chvíli zastavme. Člen TOP 09 Marek Gajoš se na síti X pustil do srovnání cen džusů, a dopadlo to vlastně tak nějak, jak u TOP 09 čekáte. V reakci na to, že 2 litry 100% pomerančového džusu u nás stojí už 230 korun, Gajoš uvedl, že stačí popojít pár kroků a 2 litry džusu lze koupit za 33 korun, přičemž se nezapomněl otřít o »pohodlnou levici«. Čeho si ale Gajoš nevšiml, bylo to, že srovnává 100% džus s nápojem s podílem ovoce 4 % z koncentráту. A tak se klidně může stát, že lidé z TOPky budou pohodlné levici brzy radit, ať si místo nářku nad drahým bydlením lidé pořídí stany. Spát se v tom dá a stačí udělat jen pár kroků.

Slibovali, dušovali se, neplní

A zastavme se také u nové studie Institutu pro demokracii a ekonomickou analýzu, která se zaměřila na platy učitelů v roce 2024. Podle školského zákona mají platy učitelů odpovídat 130 % průměrného příjmu. Ačkoli se vláda vloni dušovala, že tento závazek plní, zmíněná studie ukazuje, že se děje pravý opak a relativní platy učitelů od roku 2021 klesají. Zatímco tehdy dosahovaly přibližně 125 % průměrné mzdy, dnes je to necelých 108 %. I když se platy učitelů nominálně zvyšovaly, kvůli vysoké inflaci se jejich reálná kupní síla snížila. Dnešní zvyšování platů tak nelze vnímat jako skutečné zvýšení, ale spíše jako snahu dorovnat jejich reálnou hodnotu z roku 2021. V praxi to znamená, že učitelé si ve srovnání s jinými vysokoškolsky vzdělanými zaměstnanci vedou finančně hůř a hůř. Neochota vlády zvýšit výdaje na školství — navzdory zákonem stanoveným cílům — jasně ukazuje, jak to ve skutečnosti je s proklamovanou prioritou vzdělávání. Cenou za podfinancované školství je horší kvalita vzdělání, která má přímý dopad na budoucí produktivitu, konkurenceschopnost a životní úroveň celé české společnosti.

Přeji vám krásné dny, Kateřina Konečná

Petr Pavel v první linii – nejen na fotce, ale i v umění přetvářky

Na summitu NATO v Haagu 24.–25. června se opět potvrdilo, že politická paměť je krátká a morální páteř pružná. Alespoň pokud jde o našeho gumového prezidenta. Prezident Petr Pavel, známý svými zásadami, hodnotami a chlapským vousem, se s grácií sobě vlastní postavil do první řady společné fotografie. Po jeho boku nestál nikdo jiný, než Donald Trump – muž, kterého Pavel kdysi veřejně označil za »odpudivou bytost, které by ruku nepodal«. Inu, časy se mění, a ruce se podávají.

Když si Petr Pavel potřásal pravicí s Trumpem, bylo to gesto plné diplomacie. Anebo úplného zapomnění? Možná to byla jen sofistikovaná forma politického tai-či – otočka s úsměvem a nataženou dlaní směrem k tomu, koho jste ještě nedávno posílali do morální karantény. V každém případě šlo o elegantní ukázkou toho, jak se dá z »nepodám ruku« udělat »jen jsem si tehdy špatně umyl ruce«.

Jestliže se Václavu Havlovi přezdívalo »mistr paradoxu«, Petr Pavel se stává jeho důstojným následovníkem v disciplíně »mistr pokrytectví s lidskou tváří«. A že se to nenosí? Ale kdeže. Dnes je autentická spíše přítěž. Dnešní prezident musí umět zalhat, zapřít i zapózovat – a to všechno v jednom dni. Pavel to zvládl za jediný summit.

A jako by to nestačilo, prezident nezůstal jen u vizuální diplomacie. Na summitu zazněl

požadavek vydávat 5 % HDP na obranu. Co

se asi promítlo v hlavě gumového prezidenta? Pravděpodobně toto: »Musíme investovat 5 % HDP do humanitárních účelů, jako jsou zbraně.« Tady už se Orwell obrací v hrobě a škrťá poslední kapitolu 1984, protože realita ho předběhla. Zbraně jako humanitární pomoc? To už není nová mluva, to je přímo humanitární munice. Když už jsme v minulosti měli humanitární bombardování.

Na závěr lze jen dodat: Petr Pavel se skutečně ukázal jako státník na úrovni. Ne že by nás pozvedl morálně, ale rozhodně nás pozvedl do první řady – alespoň na fotce. A co se týče jeho zásadovosti? Inu, řekněme, že je flexibilní. A jak víme, flexibilita je dnes v politice cennější než čest. Navíc, když máme za prezidenta gumu, tak ta mnohdy pruží hodně dlouho.

Jan Klán

Pět procent HDP na obranu? Zastavme to zlo!

Na letošním summitu NATO v Haagu, který se konal ve dnech 24.–25. 6., zaznělo něco, co by ještě před pár lety působilo jako špatný vtíp: členské státy Aliance by měly směřovat k tomu, aby na obranu vydávaly až 5 % svého hrubého domácího produktu k roku 2035. V některých kruzích bylo toto rozhodnutí vítáno jako krok nezbytný pro zajištění bezpečnosti v době globálních hrozeb – rozumějme, že se strašilo zejména Ruskem a Čínou. V jiných kruzích je ono rozhodnutí vnímáno jako otevřený šek zbrojařskému průmyslu (např. firmě Colt, kam má vazby P. Pavel nebo snad k nejbohatšímu Čechovi Strnadovi?). Český prezident Petr Pavel (přezdívaný Pávek), pro kterého je vojenství přirozeným jazykem, rozhodnutí bez váhání podpořil a prohlásil, že Česká republika je připravena tento závazek naplnit. Co ale v Haagu nezaznělo – a nezaznělo to ani z úst prezidenta generála doma – je, kde se těch 5 % HDP vezme. Nejsme totiž země s přebytkovým rozpočtem, ani země, která by si mohla dovolit navyšovat výdaje bez škrťů jinde. Znamená to snad omezení výdajů do zdravotnictví, školství, dopravní infrastruktury či kultury? Tedy v oblastech, které se dlouhodobě potýkají s podfinancováním?

Česká republika aktuálně dává na obranu něco přes 2 % HDP – s obtížemi. Dokonce Fialou a jeho nohsledy kritizované Slovensko a Maďarsko vydávají více. Už nyní je jasné, že navyšování na 5 % nebude jen otázkou politické vůle, ale i otázkou zásadních přesunů ve struktuře rozpočtu. Co se škrtne jako první? Budou to nemocnice v regionech? Učitelé, kteří jsou dlouhodobě podfinancováni a přetížení? Nebo snad kultura, která se často stává prvním cílem škrťů, jakmile přijde na lámání chleba? Případně už teď přetížená dopravní infrastruktura a její žalostný stav?

Celé to připomíná trochu absurdní scénář: připravujeme se na válku, zatímco vnitřně oslabujeme stát, za který bychom měli případně bojovat. Jakou obranu potřebujeme, pokud nebude co bránit? Pokud budeme mít nejmodernější tanky, ale žádné lékaře, žádné odborníky, žádné fungující vzdělávání? Nebo snad někdo bude chtít bránit například P. Fialu, P. Pavla, T. Zdechovského a mnohé další, kteří pořád jen lační po válce a nechťejí mír?

Rozhodnutí o tak zásadní změně obranné politiky, které bude mít přímé dopady na všechny občany, navíc neprošlo žádnou hlubší veřejnou diskuzí. Nebyla otevřena otázka, zda si to občané přejí, jaký bude reálný přínos takového kroku, a hlavně – co jsme ochotni obětovat. Ve jménu obrany proti vnějšímu nepříteli (který je jednou určen na západ a podruhé na východ od nás) se tak může stát, že se vytvoří nepřítel vnitřní: rozklad důvěry veřejnosti v demokratický systém, který nepečuje o své vlastní občany. Přesně tyto kroky ale Fialova vláda od samého začátku dělá – zničit stát a vykašlat se na občany. Lze tedy tvrdit, že Fialův režim destruuje samotné fungování státu a demokracie.

Prezident Pavel argumentuje geopolitickými riziky – a ano, doba není klidná. Ale bezpečnost není jen otázka počtu stíhaček a raket, nýbrž hlavně fungující společnosti, vzdělaného obyvatelstva, zdravotní péče dostupné všem a sociální soudržnosti. To všechno jsou oblasti, které by mohly, a nebojím se říci, že budou, kvůli závazku 5 % HDP na obranu trpět nedostatkem financí a může zcela nastat jejich kolaps.

Pokud máme opravdu dávat 5 % HDP na obranu, je na místě tvrdá a transparentní debata: Co se škrtne? Kdo to zaplatí? A komu to má opravdu sloužit?

Jestli je odpověď jen mlčení ze strany prezidenta a nákup dalšího vojenského materiálu od neprůstřelně průstřelných vest až po nesmyslné stíhačky F-35 bez zajištění vnitřní stability a kvality života obyvatel, pak se nejedná o posílení obranyschopnosti, ale o oslabení samotného smyslu státu a jeho privatizaci.

Jan Klán

Pět procent na zbrojení a prosazování Green Dealu je projev vazalství, nikoliv povinnost či závazek

Fialovy pohádky o naší povinnosti dodržovat závazky a přispívat k pevnému členství ve strukturách EU a NATO jsou skutečně jen báčorky.

Polský Ústavní tribunál nedávno rozhodl, že části Zelené dohody pro Evropu (Green Deal) jsou v rozporu s polskou ústavou. Z podobného soudku je vyjednaná výjimka Španělska, které namísto 5 % HDP na obranu bude platit jen 2,1 %.

Zatímco premiér Fiala vysílá signály o jednotě EU a NATO, jiné státy tak vysílají jednoznačné vzkyazy. Pro Polsko energetická politika nebude hračkou eurokratů, ale záležitost pronárodních, v zájmu polského státu a jeho občanů. Španělsku postačí vydávat na zbrojení pouze 2,1 procenta, když v roce 2024 to bylo jen 1,24 %. Premiér Pedro Sánchez se vyjádřil jasně: »Plně respektujeme legitimní přání ostatních zemí zvýšit své investice do obrany, ale my to neuděláme.«

Občané ČR tak budou i nadále díky Fialovi, agentu Pávkovi, vládním a dalším bruselským a americkým vazalům ožebračováni a chudnout. Nejhorší vláda v historii nejen samostatné české republiky bude nadále likvidovat poslední zbytky sociálního státu. Na podzim naše země změní kurz a vývoj. Na podzim řekneme současně asociální vládě STAČILO!

Miroslav Kavij

Povolenky EU zdraží topení i benzín, pro venkov to bude likvidační

Europoslanec **JUDr. Ondřej Dostál, Ph.D., LL.M.**

Povolenky EU zdraží topení i benzín, pro venkov to bude likvidační. Lokajská Fialova vláda to dopustila a neumí tomu zabránit. Ursula směrnicí nezruší, sežrali by jí zelení a eurosocani. Ale řešení existuje. Jmenuje se úplný obrát v EU. A proto chce Stačilo o EU referendum, v jehož důsledku: Buď provede EU razantní změnu kurzu ke svému původnímu účelu, tedy podpoře hospodářské spolupráce a prosperity členských států; komise Ursuly von der Leyen bude odvolána pro korupci a neschopnost; jmenování budou noví komisaři, kteří připraví a s Evropským parlamentem a členskými státy schválí zrušení nesmyslů (v USA to šlo velice rychle, je to "jen právníčina"); a zlodějské emisní povolenky, dobré leda pro spekulanty a zdražující bezmála jak bitcoin, se zruší bez náhrady.

Nebo jdeme od toho, au revoir, zničte si ekonomiku a ožebračte si obyvatelstvo bez nás! V takovém případě totiž nepůjdeme sami, ale i Slováci, Maďaři a mnoho dalších, až jejich lidem vlády prozradí, co od 2027 budou muset připlatit.

Proč bychom měli pod záminkou záchrany planety před kysličníkem uhlíčitým platit výpalné spekulantům? Jsme snad idioti? My ne. U progresivistických, "hodnotových" politiků a eurokratů si nejsem bohužel jist.

Parlamentní listy

Proč najednou tolik povyku?

Představte si septik, kam se stékají fekálie z nějakého obrovského sídliště. Zhruba takhle vypadá dnešní scéna česky píšících médií. Utrhl jsem si od úst kousek vlastního času a přečetl si reakce zednářských poskoků na chystané volební propojení hnutí STAČILO! se SOCDEM Jany Maláčové. Kdybych byl mstivý a marnotratnost byla pod paragrafem, ty redakce bych žaloval, že promrhaly čas z mého osobního volna. Šílené konstrukce jsem se dočetl. Že to celé spunktoval Zeman s Babišem, že Zeman chce sociální demokracii úplně zlikvidovat, aby na věky věků zůstal jejím nejúspěšnějším předsedou (32,31 % hlasů pro ČSSD za Zemanova předsednictví ve volbách 1998), že Zeman se mstí Špidlovi a Grossovi, že si Babiš takto chystá půdu pro případného povolebního koaličního partnera, atd., atd. I kdyby nakrásně cokoli z toho byla pravda a něco z toho nebyly ony šílené konstrukce, táži se: proč tolik humbuku kvůli dvěma partajím, které se pohybují na pětiprocentní hraně (STAČILO!), a SOCDEM je samostatně těm pěti procentům vzdálena asi jako mír na Ukrajině? Že Maláčovou opustili nemakačenkové typu mladého Dienstbiera, jediné dobře. Sakra, tak o co jde, že investigativci mají z téhle události klávesnicové žně? Podle mě obavy – nic jiného, že se totiž tato společná kandidátka může klidně dostat někam k deseti procentům, což by Babišovi mohlo výrazně pomoci při sestavování vlády. Určitě vnímáte, s jakými protesty se nově sestavená krasobruslařská dvojice Fiala-Pazderková setkává na besedách s občany, jak Stanjura dostal vejci apod. Lidí mimo Prahu jsou nasranější a nasranější a bůh ví, co se do voleb ještě uděje kolem bitcoinů... Tudíž lokajská média bijí na poplach a za každou cenu musí spolupráci Maláčové s Konečnou rozcupovat, znevěrohodnotit, zdehonestovat, poplivat.

Mimochodem – nepamatuji si, že podobné nasazení by redakční pisálci vyvíjeli po té, co se prokazatelně účelově spářili ODS, topka a lidovci. Bez toho páření by lidovci ani topka dávno nebyli a vyvalené bulvy s marihuanou by seděly v opozici. Nemám pravdu?

Robert Fis, iportal24

Proč mladí nekriticky inklinují k současné vládnoucí garnituře?

Parlamentní listy (Kráceno)

Protože sytý hladovému nevěří! A polistopadová generace nikdy nebyla hladová! Bohužel...

Foto: Alena Maršálková Mgr. Alena Maršálková, úvodní signatářka Charty 2022 a mediální poradkyně

Poslední dobou jsem už hodně alergická na větu: „No jo, dneska ti mladí žijí jinak, tak je nechme!“ Ano, doba pokročila mílovými kroky dopředu, ale to neznamená, že mladí získali patent na rozum a mohou se na starší generaci dívat skrz prsty. A mnohdy opovrhovat různými profesemi. K napsání tohoto příspěvku mě přiměl rozhovor pěti mladých lidí, kteří se vysmívali zemědělcům a dělali selfíčka na traktorech. Jedna ze dvou dívek tehdy prohlásila: „Já zemědělce nepotřebuju, já brambory nejím. Já chodím na hranolky do Mekáče.“ A ostatní přikyvovali se slova: „Já taky, brambory jsou k ničemu.“ Jsou to jen mé úvahy, určitě to neplatí pro všechny mladé, jen bych chtěla, abychom se nad tím všichni zamysleli až se zase budeme ptát, proč mladí věří dnešním mocipánům.

Ti, kdo sledují setkání politiků s občany v různých městech, a to napříč politickými stranami, si jistě všimli, že na akcích vládnoucích stran jsou ve většině mladí lidé, a na setkáních opozičních a mimoparlamentních stran, převládají starší ročníky. Vládnoucí politická garnitura se zaměřila na mladou generaci proto, že sytý hladovému nevěří. Je příjemnější poslouchat sliby a samé skvělé zprávy, než obavy z budoucnosti a připomínky či výtky ke způsobu života.

Polistopadová generace všechno začínala dostávat, globalizace a naše otevření se světu, nám dopomohlo získat všechno, co nám chybělo. Pomalu končila doba, kdy děti chodili za svými prarodiči se slovy: „Babi, dědo, prosím, dej mi stovku.“ Dnešní děti a mladí mají svá konta, své platební karty, platí hodinkami, anebo i náramky. Jak říká jeden známý a světově uznávaný docent, kapitalismus si nás koupil, pohltil nás konzum! Jenže my, starší generace, máme pořád ve své mysli, předlistopadovou dobu. A bohužel, právě proto se dopouštíme osudové chyby! Snažíme se své zkušenosti přenášet na mladou generaci, připravit ji na horší časy, varovat ji před možným nebezpečím. Ale ona nám ani za mák nevěří! Ona netuší, co může ztratit, protože tu dobu nezažila. A vládnoucí garnitura toho využívá ve prospěch svých plánů a k plnění příkazů jiných mocností. Ovšem ona nestraší, nevaruje, ale slibuje. Mladé si kupuje velmi lacinými věcmi jako řidičák od 17 let, volební právo od 16 let či čtyř denní pracovní týden. Líčí jim krásnou budoucnost a přitom, plive a dehonestuje starší generaci. A nepohodlné názory označuje za konspirace a dezinformace.

Dalším bodem byla důchodová reforma. Ta přišla v době, kdy vláda horem dolem podporovala napadenou Ukrajinu. Získat přízeň mladých nebylo těžké. Najednou si mocipáni vzpomněli na 1. a 2. světovou válku a začali válkou strašit. „O všechno bychom přišli!“ No řekněte, kdo by se nebál? „Potřebujeme peníze a musíme je vzít důchodcům. Mají velké důchody, musí se uskomnit, nebude na naše důchody!“ Tak tahle ta moudra začala padat z úst mladých. Naše snaha vysvětlit jim, co je vlastně důchod, byla zbytečná. Z veřejnoprávních a mainstreamových médií se denně ozývaly hlasy mocipánů, že důchodci musí být solidární s dalšími občany. Často to působilo dojem, že jsou to vlastně vyžírky. Důležité bylo také zvýšit věk odchodu do důchodu. Prý proto, aby bylo na ty důchody pro další generace. Nedávno vyšla anketa, že pracuje čím dál více důchodců, a to hlavně proto, aby si finančně polepšili. Tak nevím...vždyť mají ty velké důchody. Jeden důvod mi tam chyběl. Pracují, protože mladí nepracují. Tak mnozí do 26 let studují, pak jedou do zahraničí dál studovat, cestovat nebo i pracovat. Pak se

možná vrátí a hledají dobře placenou práci. Nedávno v jednom průzkumu vyšlo, že si mladí představují plat kolem 100 tisíc korun měsíčně, a pak by nejraději pracovali 4 dny v týdny, nebo home office a mít více dnů dovolené.

Ano, máte pravdu, je jiná doba, mladí žijí jinak. Především nehledí do budoucnosti, neřeší ji. Nějak bylo a nějak bude.

KRALUPY nad Vltavou

No ano, nepatří ke Kladensku, ale jsou nám blízké, „vláčkem kralupáčkem“ jsme tam jen o něco déle než za půl hodinky. Je dobré udělat si tam výlet. Tentokrát bych začal historií. První skutečně ověřená zmínka o malé vsi je v darovací listině krále Václava I. - v posledním roce své vlády roku 1253 ji daroval spolu s dalšími obcemi řádu Křížovníků s červenou hvězdou v Praze.

Dlouhé věky byly jen vsí, rozvoj nastal s příchodem železnice v roce 1857. Městysem se staly v roce 1881, s výstavbou rafinerie minerálních olejů v roce 1902 už městem se 6.000 obyvateli. Dlouho byly dokonce městem okresním.

Nešťastným datem, které je stále pietně připomínáno, je den 22.3. roku 1945. Tehdy odstartovala z Itálie silná letka bombardérů Liberátor s rozkazem zničit rafinerii. Ta byla sice už delší dobu mimo provoz, ale jak víme z případu Škodovky v Plzni, byly ve hře i zájmy jiné. Hned první bomba zasáhla jedinou plnou nádrž, která celé okolí zahallala hustým dýmem. Během půlhodinky byla zničena nejen rafinerie, ale i město. Pozůstatky- volné plochy uvnitř města byly vidět ještě nedávno. Jen kostelu se bomby vyhnuly - sem byly sváženy lidské oběti. Po osvobození se místní dali do oprav. Rychlý rozvoj přinesla teprve výstavba národního podniku Kaučuk Kralupy s rafinerií ropy v roce 1958. Pro zaměstnance byla zbudována nová moderní sídliště, nemocnice a další infrastruktura. Kralupy jsou dnes také důležitým železničním uzlem.

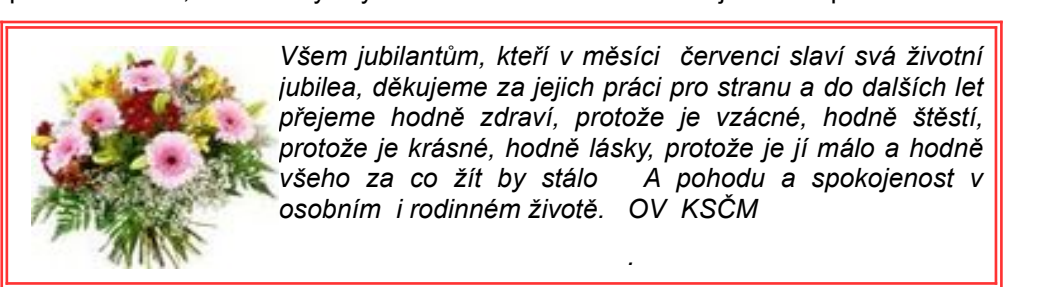
Léto roku 2002 si místní také neradi připomínají. V Kralupech opouští řeka Vltava Pražskou plošinu a vtéká do Polabské nížiny. Při povodni se do kraje rozlila řeka ale i rozvodněný Zákolanský potok, jehož vody už nemohla řeka přijmout. Zaplavil celý střed města do výše dvou metrů, dokonce byl ohrožen i most přes Vltavu.

Prohlédli jsme si dnešní centrum, kde se právě zastavují poslední volná místa. V ydejme se po červené značce, příjemnou a nedlouhou „Dvořákovou cestou“ podél

Vltavy a železnice do blízké Nelahozevsi k zámku Lobkowiczů. Po cestě můžeme pozorovat různé geologické fenomény v masivu, kterým si probíjela cestu železnice, ale také značky výše jednotlivých povodní za posledních asi 200 let – nejvyšší je ta z roku 2002. Když se podíváte přes vodu na druhý snížený břeh s jeho hustou zástavbou, nechtěli byste být tehdy v jejich postavení. Můžete se cestou občerstvit v „Marině“, případně se projet některým jejich plavidlem po Vltavě.

Rozhodně nesmíte vynechat nově otevřený rodný dům Antonína Dvořáka u zastávky Nelahozeves Zámek. (V kostelíku u zastávky kdysi farářoval jeden čas i V. B. Třebízský.) Dostanete sluchátka, dotykový kotouč a dům je váš. Nikdo vás neruší, vy nikoho také. Úvodní slovo pronáší sám pan kníže správnou češtinou s cizím přízvukem – na rekonstrukci památníku se rod významně podílel. Seznámíte se s celou Dvořákovou rodinou, osadou v polovině 19. století, projdete se jeho mládím a dalším životem a dílem. V pohodlném křesle si vyposlechnete víc jeho krásné hudby, než může dát jediný koncert.

Zpět do Kralup je možno zvolit varianty – vláčkem, nebo pěšky přes kopec a obec Lešany a vrch Hostibejk. Bývala tam vyhlášená restaurace, kam se ovšem z Kralup muselo stoupat hodně příkrou a náročnou cestou. Takhle jdete pohodlněji, z kopce. Už se zde ale neobčerstvíte, okna jsou zatlučená, pusto. Prý je hospoda ke koupi za 12 milionů, (plus nějaký ten miliónek za opravu.) Ovšem vyhlídka z blízké besídky vás nezklame – přehlédnete celé město i okolí, odpočinete nohám, než se vydáte na zpáteční cestu na nádraží. Nevadí, že zrovna vlak nejede, v hale se příjemně a pohodlně čeká, stánek s rychlým občerstvením i kavárnička jsou k dispozici. PH

Všem jubilantům, kteří v měsíci červenci slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme hodně zdraví, protože je vzácné, hodně štěstí, protože je krásné, hodně lásky, protože je jí málo a hodně všeho za co žít by stálo A pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě. OV KSČM

Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM Kladno

Cena stálá – 70,- Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437Nevyžádané příspěvky se nevracejí